SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 18 MEI 1939

„IK WOU DAT IEMAND MIJ EEN ZETJE GAF!"

EEN INDISCH SPROOKJE

TERWIJL de palmen zachtjes stonden te wiegen in de wind deed iedereen in de kampong zijn middagdutje. Alleen de drie broeders, Sidin, Amat en Poera, sliepen niet, want ze waren overeengekomen samen er op uit te trekken. Met niemand hadden ze over hun plan gesproken en dat was wel iets héél bijzonders, om niet te zeggen roekeloos. Het was immers een eeuwenoude, ongeschreven wet, dat niemand van de stam iets deed of ondernam vóórdat dit door familie, vrienden en kennissen was besproken en goedgekeurd en men nauwkeurig had gelet op goede en slechte voortekenen.

Zonder zelfs een mandje rijst mee te nemen, verlieten de broeders de hut. Ze liepen zo vlug mogelijk door, opdat er geen kans bestond, achterhaald te worden. Toch waren ze wel onder de indruk van hun vlucht, want ze waren erg bijgelovig.

Het begon al avond te worden en het drietal was erg moe, toen Poera voorstelde halt te houden en een vuurtje te maken. Hij legde wat twijgjes en dorre bladeren op een hoopje, stak er zijn vuurstokje in, dat hij snel tussen zijn handen rolde, en een ogenblik later zat men om het knappend vuurtje.

„Nu zal ik wat vruchten gaan plukken," zei Sidin, en klom in een klapperboom. Zijn hoofddoek bleef aan een tak haken en dat maakte hem wel angstig.

„Je kunt niet weten," zei hij, toen hij zonder hoofddoek bij zijn broers was teruggekeerd, „misschien hebben we toch verkeerd gedaan en was het een luchtgeest, die me wilde pakken."

Het maal bestond uit klappers, pisangs en vis. De vis had Poera in de beek gevangen. Juist hadden ze hun honger gestild, toen er in de donkerte van het tropische woud iets kraakte. De jongens spraken geen woord, maar dachten hetzelfde en hielden hun kris gereed. Ze verwachtten, dat er dadelijk een tijger of een panter of op z'n minst een slang te voorschijn zou komen.

Doch in plaats daarvan kwam er een klein mannetje het woud uitdribbelen.

„Wees maar niet bang, kinderen," zei hij. „Ik ben geen kwade geest, ik heb alleen maar erge honger."

„Dat treft al heel ongelukkig, broertje," antwoordde Amat, „we hebben ons maal juist beëindigd. Maar wacht, ik kan nog wel even een paar vissen halen."

Amat stapte in de beek, doch daar het al half donker was, verloor hij zijn muiltjes. Amat keerde met de vis, maar zonder muiltjes terug en vertelde, dat een watergeest hem had willen pakken.

„Geloof toch niet aan watergeesten en andere geesten," lachte de kleine, geheimzinnige bezoeker. „Vroeger woonde ik, evenals jullie, in een kampong. Ik wilde maar niet groeien, en omdat ik zo'n dwerg bleef, dacht iedereen, dat ik een boze geest was. Ten slotte joegen ze mij zonder wapenen en zonder voedsel de rimboe in. Sedertdien heb ik hard gewerkt en ik heb het besluit genomen, iedereen te helpen die het goed meent met anderen. Jullie hebben mij zonder aarzelen bij je vuurtje laten zitten, je hebt me eten en een sirih-pruim aangeboden en klapperwater voor de dorst. Welnu, ik zal jullie een geschenk geven." Het dwergje nam een uit bamboe gevlochten tasje van zijn schouder, opende dit en haalde er een kleurige, maar eenvoudige doek uit. „Die is voor jou, Sidin," sprak het mannetje. „Bind de doek om je hoofd, broertje, want je hebt de jouwe bij het vruchten plukken verloren. Deze doek heeft de eigenschap, nooit vuil te worden, zodat je hem altijd en bij iedere gelegenheid kunt dragen. Hij is niet zó mooi, dat iemand in de verleiding zal komen hem te stelen, en toch ook weer niet zó lelijk, dat je hem niet met plezier draagt."

Sidin bedankte den kleinen vreemdeling en bond zich de doek om het hoofd. Daarop stak het dwergje zijn hand weer in de tas en haalde er een paar muiltjes uit, die hij aan Amat gaf. „Ziehier, broertje, dat is voor jou. Je hebt je muiltjes verloren, omdat je vriendelijk en gastvrij was. Ze zitten zeer gemakkelijk, zijn niet opvallend, maar toch ook niet lelijk. Hoewel ze mooi genoeg zijn, om ze bij iedere sarong te dragen, zal toch niemand ze van je stelen."

Amat trok de muiltjes aan en de schenker tastte nog eens in zijn tas. „Nu moet ik ook jou nog wat geven, broertje," zei hij tegen Poera.

„Ach, ik heb niets bijzonders gedaan," zei deze bescheiden. „Ik heb geen hoofddoek verloren en ook geen muilen, dus eigenlijk verdien ik niets."

„Toch wel," antwoordde het mannetje vriendelijk. „Je hebt mij een sirih-pruim gegeven en het vuurtje aangelegd, dus je krijgt ook een geschenk. Het is wel geen kledingstuk, maar je kunt het bewaren tussen je gordel." Bij deze woorden haalde hij een fluitje van bamboe te voorschijn en gaf dit aan Poera....

Op hetzelfde ogenblik was de vreemde bezoeker verdwenen.

Toen de jongens van hun verbazing waren bekomen en Sidin zijn hoofddoek nog wat netter schikte, beving hem een onweerstaanbare lust, om sprookjes te vertellen. Wel een paar uur lang amuseerde hij zijn broers met het vertellen van wonderlijke verhalen, en verdreef zo alle nare gedachten.

Poera, die aandachtig luisterde, liet onwillekeurig het bamboefluitje langs z'n lippen glijden en hoort: er kwamen prachtige klanken uit. Het klonk als een klagende gamelan en als een zilveren gong.

Amat sprong bij het horen van die heerlijke tonen overeind en danste. Al spoedig was het plekje in het oerwoud, waar het vuurtje nog smeulde, vol dieren.

De panter lag op een boomtak boven de hoofden van het drietal en luisterde naar de wondere klanken, die Poera aan zijn fluitje ontlokte. De slang schoof sissend door de palmbladeren, de tijger legde zich neer naast de beer en zelfs de olifant kwam aansjokken. De krokodil schoot uit het moeras en was al even nieuwsgierig. Toen de nacht voorbij was en het begon te lichten in het oosten, gingen de drie broeders verder. Na veel wederwaardigheden kwamen ze in een onbekend land. De bewoners luisterden naar de mooie verhalen van Sidin, de prachtige fluitmelodieën van Poera en bewonderden de dans van Amat. De roem van het drietal drong ook tot den vorst van het land door, en natuurlijk liet hij de drie broeders dadelijk bij zich ontbieden. De vorst, die als heerszuchtig en wreed bekend stond, ontving het drietal allerminst vriendelijk en was in 't geheel niet gastvrij. Hij was trouwens te gierig, om gastvrij te kunnen zijn.

Maar toen Sidin begon te vertellen, mooie en grappige verhalen, veranderde het humeur van den vorst dadelijk. Hij moest lachen om de grappen, die hij te horen kreeg, en de mooie verhalen brachten hem tot nadenken. Poera speelde op zijn fluitje en Amat danste.

Na de eerste dans liet de vorst palmwijn schenken. Hij liet de wijn met kruiken vol komen, iets wat nog nooit te voren was gebeurd. Toen de tweede dans ten einde was, gebood hij zijn dienaren, een heerlijk maal klaar te maken.

De drie broeders moesten aan het hof blijven. Iedere avond moesten ze hem sprookjes vertellen, voor hem zingen en dansen. En door het goede en mooie dat hij hoorde, werd

„Ik ben geen kwade geest, ik heb alleen maar erge honger."

hij ook een ander mens. De boze tinteling in zijn ogen verdween, en maakte plaats voor een zachtere glans. Er kwam een vriendelijke trek om z'n mond en de vorst vergat, wreed of onvriendelijk te zijn. Zo leefden de vorst, zijn onderdanen en de drie broeders tevreden en gelukkig en niemand vermoedde, dat de eenvoudige hoofddoek, het simpele fluitje en de onaanzienlijke muilen dit alles hadden bewerkt.

Soms zeiden de drie broeders tot elkaar, dat de geschenken van den dwerg toch wel héél bijzonder waren geweest. Want had hij hun goud geschonken, dan hadden ze dit waarschijnlijk reeds lang weer verloren, of het had de hebzucht van anderen opgewekt. Deze geschenken echter wenste niemand te bezitten en tóch brachten ze vreugde en welvaart.

Hun hele leven bleven de broeders aan het hof van den vorst, en toen ze eindelijk stierven, werden de hoofddoek, de muilen en het fluitje in een speciale tempel bewaard. Maar dat is al zó lang geleden, dat niemand meer weet waar die tempel staat.

Nog altijd zijn er mensen, die er naar zoeken, omdat de wondere eigenschappen van de drie geschenken meer levensvreugde brengen dan goud of andere aardse schatten, maar tot nog toe is niemand er in geslaagd die geheimzinnige tempel terug te vinden.

WILLY SCHERMELÉ

Het maal bestond uit klappers, pisangs en vis.

153

PRINS VALIANT

RIDDER ZONDER VREES

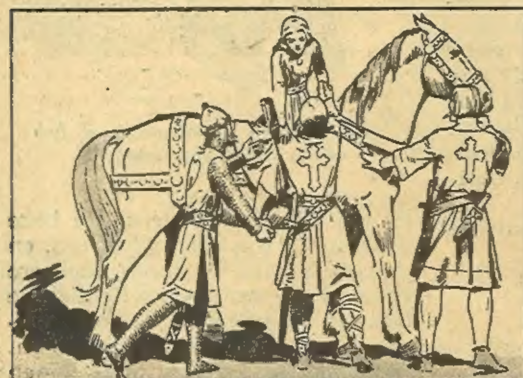
DOOR HAROLD R. FOSTER

PRINS VALIANT

KONING ARTHUR

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

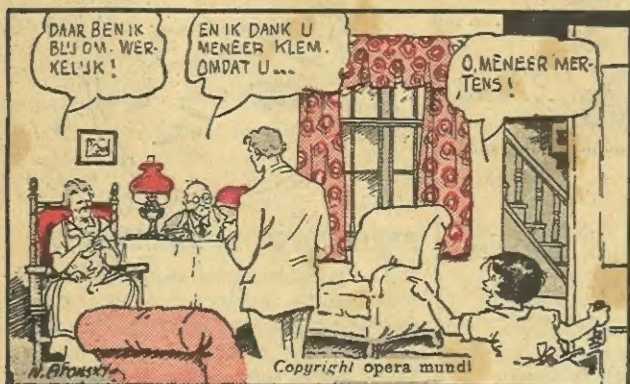

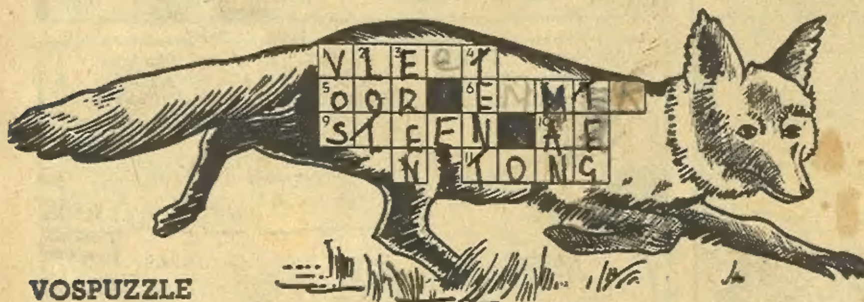
155

BONT ALLERLEI

WIE KENT DE DIEREN ?

Onze tekenaar heeft hier twintig verschillende dieren afgebeeld, maar voordat hij ze af had, moest hij op reis. „Nou," zei hij, „plaats ze zo maar, ik wed dat de meisjes en jongens ze tóch wel kunnen opnoemen!" Nou, we hebben het dan ook maar gedaan. Kennen jullie ze werkelijk alle twintig? Kijk maar eens goed. Sommige zijn niet moeilijk, maar andere, nou, ik weet het nog niet. Volgende week krijgen jullie op deze pagina het lijstje met de twintig namen.

VOSPUZZLE

Van links naar rechts:

1. Een net, waarin haringen gevangen worden.
5. Daar luister je mee.
6. Metalen vat, waarin je water kunt doen b.v.
9. Kei.
10. Slede.
11. Zit in de mond.

Van boven naar beneden:

1. Het dier van de puzzle.
2. Hij kocht een ... van de loterij.
3. Ieder moet zijn ouders ....
4. Daar kampeer je mee.
7. Tegengestelde van: vrouw.
8. Moeder maakte zich ... boos, toen Joop zo brutaal was.

WAT BEN IK ?

Mijn eerst' hangt aan mijn been
En zit er stevig vast.
Mijn tweed' is kogelrond
En bij elk kind te gast.
Mijn derde wordt bezaaid
Of zo men wil: beplant;
En mijn geheel: bij bosjes
Vindt men 't in Nederland.

WAT IS DAT ?

Mijn eerste moet heel vaak
De plaats van „eind" bekleden;
Mijn tweede heeft meestal
Een zeer groot aantal treden;
Mijn derde krast of schrijft
Een massa letters neer
En mijn geheel keert telkens
Bij 't voetbalspelen weer.

Oplossingen vorig nummer

REEPUZZLE

Van links naar rechts:
1. Liniaal. 7. Ot. 9. Kier. 10. Adder. 13. Erts. 15 Meten. 17. Sta. 18. Uren. 19. Ra.

Van boven naar beneden:
2. Ik. 3. Nier. 4. Ier. 5. Arts. 6. La. 7. Odeur. 8. Tetra. 11. D. m. 12. Ree. 14. St. 16. N.N.

ROMEINSE CIJFERS

1. CLXVI =166 (Dus L verplaatst en 20 bij).
2. CLXIV =164 (Dus L verplaatst en I verplaatst).
3. CLIX =159 (Dus L en X verplaatst en V geschrapt).
4. XLIV =44 Dus C geschrapt en de V en I omgezet).

SPREEKWOORDENREBUS 34

Het vijfde wiel aan de wagen.

PIJLENPUZZLE

4 × 17 = 68
2 × 16 = 32
100

SPREEKWOORDENREBUS 35

Wanneer er moeilijkheden aan iets vastzitten en alles niet van een leien dakje loopt, zoals men verwachtte, dan gebruikt men vaak het hierbij afgebeelde spreekwoord en zegt men: dat heeft zijn....

SPREEKWOORDENREBUS 36

Dit spreekwoord wordt gebruikt om aan te duiden, dat een daad nog gevolgen zal hebben, dat men er dus nog méér over zal horen. Dan zegt men gewoonlijk: Dat wordt of dat is een....

ONS·KNUTSELCLUBJE·

WIG EN WAM HELPEN, JULLIE

VOOR DIT LEUKE DIER HEBBEN JULLIE NODIG: EEN AANTAL KURKEN VAN VERSCHILLENDE GROOTTE — EEN STUK DRAAD EN WAT PIJPENREINIGERS.

SNIJ EEN FLINKE KURK VOOR DE KOP

STEEK HEM VAST OP EEN METALEN DRAAD

ROND DE KURKEN AF OP DE UITEINDEN

STEEK OP ELK EIND VAN DE DRAAD EEN KRAAL MAAK VAN DE PIJPENREINIGERS 12 POOTJES DIE JE VASTSTEEKT OP DE KURKEN

NOG TWEE KRALEN VOOR DE OOGJES EN HIER IS

ONZE KROKODIL

J. G. CONE

VLIEGEN: *Vroeger en Nu*

4. DE EERSTE PASSAGIERS

MARKIES D'ARLANDES.

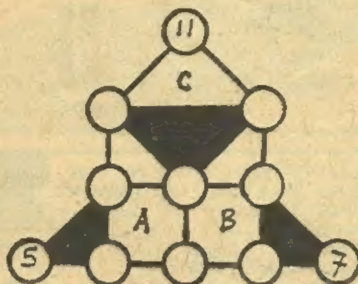
De eerste man, die de lucht inging als passagier, was de Franse markies d'Arlandes, die op 21 November 1788 Pilatre de Rosier vergezelde op een tocht per vrije ballon. De tocht geschiedde in tegenwoordigheid van den Fransen koning, de adel en een ontzaglijke toeloop van kijklustige Parijzenaars. Ook de beroemde uitvinder Benjamin Franklin was aanwezig en hij was aldus de eerste Amerikaan, die een ballon zag opstijgen.

De koning was eerst heftig gekant tegen een opstijging en wenste, dat men voor deze proefvlucht terdoodveroordeelden zou laten meegaan, maar d'Arlandes wist den Fransen koning ten slotte te overtuigen en de toelating los te krijgen. De beide luchtvaarders bereikten een hoogte van 900 meter en bleven 20 minuten in de lucht.

De eerste vrouw, die een dergelijke tocht meemaakte, was de Franse zangeres mevrouw Thible, die op 4 Juni 1784 te Lyon 'n welgeslaagde vlucht maakte in gezelschap van graaf van Laurencin en meer dan drie kwartier in de lucht bleef.

Volgende week no. 5: Van hete lucht naar waterstofgas.

VAN 1 TOT 11

Hier zijn elf cirkeltjes, waarin jullie de getallen van 1 tot en met 11 moeten plaatsen. Maar je moet ze zo plaatsen, dat de 4 getallen van het vierkantje a samen 18 geven, de 4 getallen van vierkant b samen 21 en de drie getallen van driehoek c samen 18. Wie kan die getallen goed plaatsen? Drie getallen hebben we alvast ingevuld om jullie op weg te helpen.

Volgende week op bladzijde 6 vinden jullie de oplossing.

WAT 'N SPIN ONS VERTELT

Wisten jullie, dat een spin ook een soort barometer is? Als regen of wind op komst is, verkort de spin de lange draden van haar web. Wordt het weer beter, dan maakt ze die draden even lang als vroeger. Er dreigt regen, indien de spin in haar schuilhoek blijft zitten. Regent het en komt de spin toch te voorschijn om te werken, dan is het mooie weer toch op komst. Heldere nachten kunnen verwacht worden, indien de spin haar web verstevigt. Dit alles volgens het oordeel van spinnenkenners.

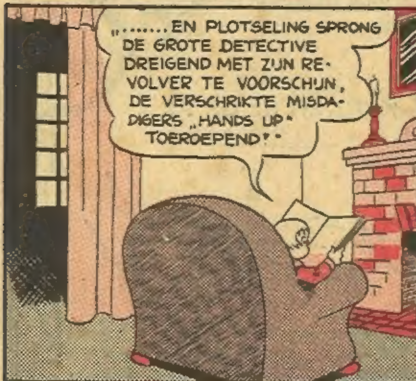
157

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB

WORDT DETECTIVE!

158